

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-uv-28/2023-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Marije Balenović i Sanje Katušić - Jergović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv zatvorenika A. G., zbog kaznenih djela iz članka 34. stavka 2. točke 4. i 5. Krivičnog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 25/77., 50/78., 25/84., 52/87., 43/89., 8/90., 54/90. i 9/91., dalje: KZRH) i drugih, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Varaždinu, broj Ik I-571/2022-9 od 9. siječnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 1. ožujka 2023.,

riješio je

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se rješenje prvostupanjskog suda te se odbija prijedlog za uvjetni otpust zatvorenika A. G.

Obrazloženje

1. Uvodno citiranim prvostupanjskim rješenjem, pod točkom I izreke, na temelju članka 168. stavka 3. Zakona o izvršavanju kazne zatvora ("Narodne novine" broj 14/21, – dalje: ZIKZ) u vezi članka 59. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. – dalje: KZ/11.), zatvorenik A. G. (s osobnim podacima kao u izreci) uvjetno je otpušten s izdržavanja jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, izrečene presudom Županijskog suda u Osijeku broj K-32/01 od 7. srpnja 2008., i presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj KŽ-1040/08. od 9. travnja 2009. i broj KŽ-9/09. od 9. prosinca 2009., zbog kaznenih djela iz članka 34. stavka 2. točke 4. i 5. KZ/97. (ispravno treba stajati KZRH) i drugi, time da će uvjetni otpust trajati do isteka kazne odnosno do 4. ožujka 2025. Pod točkom II izreke određeno je kako uvjetni otpust započinje trenutkom otpusta s izdržavanja kazne zatvora i traje do isteka neizdržanog dijela kazne zatvora na koju je zatvorenik A. G. osuđen, a datum otpusta će biti određen nalogom za otpust. Pod točkom III izreke određeno je kako

na temelju članka 173. ZIKZ zatvorenik mora biti otpušten u roku od 3 (tri) dana od pravomoćnosti rješenja protiv kojeg nije podnesena žalba, odnosno od zaprimanja drugostupanjskog rješenja. Ako zatvorenik kojem je odobren uvjetni otpust, prije uvjetnog otpuštanja počinu teži stegovni prijestup, sudac izvršenja može opozvati odluku o uvjetnom otpustu. Pod točkom IV izreke, na temelju članka 62. stavka 2. točke 11. KZ/11., uvjetno otpuštenom zatvoreniku A. G. naložena je obveza redovitog javljanja, jednom mjesečno, Policijskoj upravi osječko-baranjska, II. Policijska postaja Osijek i Probacijskom uredu Osijek. Konačno, pod točkom V izreke, na temelju članka 174. stavka 2. ZIKZ uvjetno otpušteni zatvorenik A. G. može promijeniti prebivalište samo uz suglasnost suca izvršenja Županijskog suda u Osijeku.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio državni odvjetnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da "drugostupanjski sud preinači pobijano rješenje i odbije prijedlog za uvjetni otpust."

3. Na temelju članka 51. stavka 2. ZIKZ u vezi sa člankom 495. i člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22., dalje: ZKP/08.), spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba je osnovana.

5. U pravu je državni odvjetnik kada u žalbi navodi, a imajući u vidu zahtjeve kako specijalne tako i generalne prevencije, da izricanjem i izvršenjem kazni počiniteljima posebno teških kaznenih djela treba utjecati na počinitelje, a i na sve ostale da ne čine kaznena djela.

6. Jedna od pretpostavki za primjenu instituta uvjetnog otpusta propisana u članku 59. stavku 1. KZ/11. osnovano je očekivanje kako osuđenik neće počiniti kazneno djelo nakon izdržavanja kazne, a prilikom odlučivanja o tome, potrebno je cijeliti okolnosti propisane u članku 59. stavku 2. KZ/11., a to je odnos prema djelu i žrtvama, odnosno nastalim posljedicama počinjenog djela.

7. Iz Izvješća kaznionice koja je dala pozitivno mišljenje proizlazi da zatvorenik A. G. izdržava jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina po presudi Županijskog suda u Osijeku, broj K-32/01. od 7. srpnja 2008., koja je potvrđena presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj KŽ-1040/08. od 9. travnja 2009. te KŽ-9/09. od 9. prosinca 2009., a zbog počinjenja kaznenog djela teškog ubojstva iz članka 34. stavka 2. točke 4. i 5. KZRH, dva kaznena djela teškog ubojstva iz članka 34. stavka 2. točke 4. KZRH te jednog kaznenog djela teškog ubojstva u pokušaju iz članka 34. stavka 2. točke 4. KZRH u vezi članka 17. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 53/91., dalje: OKZRH) pa mu je za svako dovršeno kazneno djelo teškog ubojstva utvrđena kazna zatvora u trajanju od dvadeset godina, dok mu je za kazneno djelo teškog ubojstva u pokušaju utvrđena kazna zatvora u trajanju od deset godina, pa je zatvorenik primjenom odredbi o stjecaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina.

8. Nadalje je navedeno kako je prema podacima iz kaznene evidencije zatvorenik osuđivan dva puta, 1996. godine zbog kaznenog djela sprječavanja službene osobe u obavljanju službene dužnosti, a 1988. zbog nanošenja tjelesne ozljede te prema dostupnim podacima protiv njega nije u tijeku drugi kazneni postupak. Iz dijagnostičkih podataka proizlazi da je zatvorenik na testovima neverbalnih intelektualnih sposobnosti postigao prosječan rezultat, da je ekstrovertirana i društvena osoba visoko razvijenog samopoštovanja i samopouzdanja te kako je dominantan i pasivno agresivan, uživa u rizičnim situacijama i lako se prilagođava promjenama i novim iskustvima. Nadalje je navedeno kako nije sklon preuzimati odgovornost za svoje pogreške te kako je usmjeren na zadovoljavanje vlastitih potreba i želja. Ima podršku obitelji i osiguran poslijepenalni prihvrat kod sestre M. H. u O. Moralne norme poznaje, ali ne ponaša se uvijek u skladu s njima. U pojedinačnom programu izvršavanja kazne zatvora procijenjen je na razini "naročito uspješan", radno je angažiran, nije uključen u posebne programe, nije stegovno tretiran, dok je vjerojatnost kriminalnog povrata procijenjena manje vjerojatnom.

9. Unatoč određenim pozitivnim okolnostima koje zatvoreniku idu u prilog (provedba programa izdržavanja kazne zatvora ocijenjena kao "naročito uspješan", izostanak stegovnih postupaka ili kaznenih postupaka u tijeku, osiguran poslijepenalni prihvrat), koje okolnosti je prvostupanjski sud ocijenio, ocjena je Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske kako je prvostupanjski sud podcijenio težinu, narav i okolnosti kaznenih djela za koja je zatvorenik osuđen, u odnosu na preostali neizdržani dio kazne zatvora u trajanju od dvije godine i dva mjeseca (u trenutku donošenja pobijanog rješenja), imajući pri tome u vidu kriminalnu količinu za koju je zatvorenik osuđen.

9.1. Iako iz Izvješća kaznionice proizlazi da je zatvorenik priznao kaznena djela te je izrazio kajanje, iz stanja spisa proizlazi da se zatvorenik oštećenima, a radi se o članovima obitelji koji su ostali iza ubijenih žrtava, nije nikada ispričao za počinjena kaznena djela te pokazao pijetet prema žrtvama i na taj način izrazio svoj kritički stav prema počinjenim kaznenim djelima, pa stoga, verbalizirano priznanje djela i izraženo kajanje, u konkretnom slučaju nema onaj značaj kakav mu pridaje prvostupanjski sud.

9.2. Slijedom naprijed iznesenog, budući da je odnos zatvorenika prema počinjenom kaznenom djelu i žrtvi jedna od okolnosti koja se vrednuje prilikom odlučivanja o uvjetnom otpustu, nije ispravan zaključak prvostupanjskog suda da je u odnosu na zatvorenika A. G. u cijelosti postignuta svrha kažnjavanja, odnosno da su se ispunili uvjeti iz članka 59. stavka 2. KZ/11.

9.3. Stoga je u pravu državni odvjetnik kada navodi da prilikom odlučivanja o uvjetnom otpustu treba voditi računa i o generalnoj prevenciji, odnosno kazna i način njezinog izvršavanja moraju biti takvi da se izrazi društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, ali i o specijalnoj prevenciji, da počinitelj izrazi svoju osobnu osudu onoga što je počinio, jer se samo na taj način jača povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utječe na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

10. Kraj takvog stanja stvari, trebalo je na temelju članka 494. stavka 3. točke 3. ZKP/08. prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika pobijano rješenje preinačiti i odbiti prijedlog za uvjetni otpust.

Zagreb, 1. ožujka 2023.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatić